

Vardas: Teklė

Pavardė: Juknevčienė

Amžius: 1935m. (77 m.)

Išsilavinimas: 8 klasės.

Gyvenamoji vieta: Talkoniai (Pasvalio r).

Aš, Teklė Juknevičienė gimiau 1935m. Talačkoniuose, aš esu nukentėjusi, į Irkutsko sritį buvo išvežtas mano tėvelis Petras Lazauskas. Mūsų, Lazauskų šeimoje buvo keturi vaikai. Kai prasidėjo vežimai į Sibirą aš su mama ir broliais slapstėmės kaimynų tvartuose, daržinėse man tada buvo

13 metų.

Mūsų šeima turėjo 21ha žemės, tėtis buvo mokytojas o mama ūkininkė – už tai ir išvežė. Tą dieną kai suėmė tėtį, buvo mano gimtadienis – kovo 26 d. Atvažiavo kariškiai ir tėvą išsivedė į karinę mašiną, leido pasiimti tik maišelį maisto, keletą šiltesnių drabužių, miltų. Labai pergyvenome dėl tėvelio.

Iš laiškų aš prisimenu, kai tėvelis rašydavo kaip jam sekasi, ar labai baisu. Tėvelis klausinėdavo ir kaip sekasi mums Lietuvoje, ar vieniems nebaisu. Mano tėtis Petras Sibire dirbo laukų prižiūrėtoju, spirito fabrike ir kolūkyje. Viename laiške rašė, kad kai papjaudavo kiaulę, sueidavo visas kaimelis jos valgyti. Gyveno mediniuose barakuose, kuriuos patys pasistatė, buvo sunku, bet norint išgyventi reikėjo kabintis į gyvenimą. Manau, kad rusai kaip žmonės yra geri, o tremti lietuvius į Sibirą buvo tik valdžios įsakymas. Be tėvelio būdavo blogai, nebuvo stiprios ir griežtos vyriškos rankos, mes visi jo labai ilgėdavomės ir laukdavome kiekvieno jo laiško. Aš mokiausi Kaune Žaliakalnio mergaičių gimnazijoje, baigiau 8 klases ir dirbau pas dėdę: padėjau ūkininkauti, šerdavau karves, netoli IX forto buvo dėdės ganyklos. Mano tėtis ten praleido apie 10 metų. Iš tremties tėtį paleido ir jis sugrįžo į Talačkonius, trumpai gyveno Šiauliuose. Tėtis mirė po 3 metų grįžęs iš tremties. Dabar aš gyvenu mamos gimtinėje, sutvarkytoje gražioje sodyboje Talkoniuose.